

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2011. szeptember 15.*

A C-138/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) a Bírósághoz 2010. március 15-én érkezett, 2010. március 8-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **DP grup EOOD**

és

a **Direktor na Agentsia „Mitnitsi”**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, M. Ilesič (előadó) és M. Berger bírák,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. március 17-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Direktor na Agentsia „Mitnitsi” képviselőjében V. Tanov, valamint S. Valkova, N. Yotsova és S. Yordanova, meghatalmazotti minőségben,
- a bolgár kormány képviselőjében E. Petranova és T. Ivanov, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek és V. Štencel, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében M. Muñoz Pérez, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében C. Wissels és M. Noort, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Bizottság képviselőjében P. Mihaylova és B.-R. Killmann, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2011. június 9-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2006. november 20-i 1791/2006/EK tanácsi rendelettel (HL L 363., 1. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 4. cikke 5. pontjának, 8. cikke (1) bekezdése első francia bekezdésének, illetve 62., 63. és 68. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- ² E kérelmet a DP grup EOOD (a továbbiakban: DP grup) és a Direktor na Agentsia „Mitnitsi” (a vámhivatal igazgatója) között az említett társaság által a nevére kiállított vámáru-nyilatkozat megsemmisítése érdekében előterjesztett kereset tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A Vámkódex

- 3 A Vámkódex hatodik preambulumbekzdésének szövege a következő:

„[M]ivel, tekintettel a külkereskedelem elsőrendű fontosságára a Közösség számára, a vámalkiságokat és ellenőrzéseket el kell törölni, vagy legalábbis a minimális szinten kell tartani.”

- 4 A Vámkódex 4. cikke kimondja:

„E Kódex alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

[...]

5. »Határozat«: a vámhatóságoknak a vámjogszabályokkal kapcsolatos bármely olyan hivatalos aktusa, amellyel valamely konkrét esetben döntést hoznak, és amely egy vagy több meghatározott, illetve azonosítható személyre joghatással van; ez a kifejezés, többek között, magában foglalja a 12. cikk értelmében vett kötelező érvényű tarifális felvilágosítást is;

[...]

17. »Vámáru-nyilatkozat«: valamely személy azon óhajának előírt formában és módon tett jelzése, hogy az árut adott vámeljárással alá kívánja helyezni;

[...]

5 Az említett kódex 59. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A vámeljárással alá vonásra szánt árukról az adott vámeljárással vonatkozó vámáru-nyilatkozatot kell benyújtani.”

6 Az említett kódex 62. cikke előírja:

„(1) Az írásbeli vámáru-nyilatkozatot az erre a célra előírt hivatalos mintának megfelelő nyomtatvány felhasználásával kell elkészíteni. A vámáru-nyilatkozatot alá kell írni, és annak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amelyek azokhoz a vámeljárással vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükségesek, amelyre az árut bejelentik.

(2) A bejelentéshez mellékelni kell azokat az iratokat, amelyek azokhoz a vámeljárással vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükségesek, amelyre az árut bejelentették.”

7 A Vámkódex 63. cikke értelmében:

„A 62. cikkben megállapított feltételeknek megfelelő vámáru-nyilatkozatot a vámhatóság azonnal elfogadja, amennyiben vám elé állították azt az árut, amelyre vonatkozik.”

8 Az említett kódex 66. cikkének szövege a következő:

„(1) A vámhatóság, a nyilatkozattevő kérelmére, érvényteleníti a már elfogadott nyilatkozatot, ha a nyilatkozattevő bizonyítja, hogy az árut tévesen jelentette be a nyilatkozatban foglalt vámeljáráásra, vagy hogy különleges körülmények folytán az áru azon vámeljáráás alá vonása, amelyre bejelentették, már nem indokolt.

Ha azonban a vámhatóság már értesítette a nyilatkozattevőt arról a szándékáról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut, a vámáru-nyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelmet addig nem lehet elfogadni, amíg a vizsgálatot el nem végezték.

(2) A bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározott esetek kivételével az áru kiadását követően a vámáru-nyilatkozatot nem lehet érvényteleníteni.

(3) A vámáru-nyilatkozat érvénytelenítése nem érinti a hatályban lévő büntetőjogi [helyesen: megtorló] rendelkezések alkalmazását.”

9 A Vámkódex 68. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„Az általa elfogadott vámáru-nyilatkozatok ellenőrzéséhez a vámhatóság:

- a) megvizsgálhatja a vámáru-nyilatkozatot képező és az ahhoz mellékelt iratokat. A vámhatóság előírhatja, hogy a nyilatkozattevő más iratokat is mutasson be a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságának ellenőrzésére;

- b) megvizsgálhatja az árukat, és mintát vehet elemzéshez vagy részletes vizsgálathoz.”

10 Az említett kódex 71. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A vámáru-nyilatkozat ellenőrzésének eredményeit kell felhasználni azon vámeljárás rendelkezéseinek alkalmazásához, amelyre az árut bejelentették.

(2) Ha nem kerül sor a vámáru-nyilatkozat ellenőrzésére, az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok alapján kell alkalmazni.”

A végrehajtási rendelet

- ¹¹ A 2007. február 28-i 214/2007/EK bizottsági rendelettel (HL L 62., 6. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 199. cikkének (1) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A büntetőjogi [helyesen megtorló] rendelkezések esetleges alkalmazásának sérelme nélkül, a vámáru-nyilatkozatot tevő személy vagy képviselője által aláírt vámáru-nyilatkozat vámhivatalnál történő benyújtásával az illető személy a hatályos rendelkezések értelmében felelősséget vállal az alábbiak vonatkozásában:

- a vámáru-nyilatkozatban megadott adatok helyessége,

- a mellékelte okmányok hitelessége

és

- a szóban forgó áruk érintett vámeljárási alá vonásával kapcsolatos valamennyi kötelezettség betartása.”

12 E rendelet 251. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A Vámkódex 66. cikke (2) bekezdésétől eltérően a vámáru-nyilatkozatot az áru kiadását követően is érvényteleníteni lehet az alábbiak szerint:

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 13 2007. március 13-án a DP grup megbízott útján vámáru-nyilatkozatot nyújtott be a szófiai (Bulgária) Mitnichesko byuro Kremikovtsinál (kremikovtsi vámhivatal) Brazíliából származó, „fagyasztott és filézett, fehér borssal kezelt pulykacomb” megjelölésű áru behozatalával kapcsolatban, annak szabad forgalomba bocsátása iránt.
- 14 E vámáru-nyilatkozatot a vámhatóság ugyanazon a napon elfogadta. Egy vámtisztviselő aláírta, és az irat hátoldalán az alábbi bejegyzést helyezte el:

„Az iratok ellenőrzése a 44. rovat tekintetében a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 218. cikke szerint történik. A 33. rovatban feltüntetett vámtarifaszám megfelel az áru 31. rovatban feltüntetett megjelölésének és [a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletnek (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382.o.)]. A vámérték a Vámkódex 29. cikkének rendelkezése szerint meghatározva.

Nem preferenciális áru. A vám- és adójogi szempontból történő egyidejű »szabad forgalomba bocsátás« feltételei teljesülnek. 120/13.03.2007. sz. jegyzőkönyv a szófiai repülőtéren elvégzett részletes vámenellenőrzésről. Helytelen tarifális besorolás gyanúja miatt mintát vettek a Központi Vegyi Laboratórium által végzendő laboratóriumi vizsgálathoz [...]”

- 15 Az áruellenőrzésről szóló 120/13.03.2007. sz. jegyzőkönyv 13. pontja szerint az áru fajtája és mennyisége alapján megfelel a vámáru-nyilatkozatban bejelentetteknek, és mintát vettek laboratóriumi vizsgálat céljából.
- 16 A DP grup által megadott vámtarifaszám alapján kiszámított vám összegét, azaz 22 646,88 BGN-t bejegyezték a vámáru-nyilatkozat megfelelő rovatába.
- 17 2007. március 25-én a vámhatóság kiadta a behozatal tárgyát képező árut.
- 18 A szakvélemény megállapításaira hivatkozva a vámhatóság 2007. április 17-i levelében azt közölte a társasággal, hogy ezen áru helytelen tarifális besorolását állapította meg, és ez a vámjogszabályok megsértésének minősül.
- 19 Következésképpen a vámhatóság kiegészítőleg a következő fizetendő összegeket állapította meg: 49 754,31 BGN összegű vámot és 11 293,75 BGN összegű hozzáadottérték-adót, valamint az ezen összegekre számított késedelmi kamatot, és felszólította a DP grupot ezen összegek megfizetésére.

- 20 A DP grup ezt követően keresetet terjesztett elő az Administrativen sad Sofia-grad előtt, amelyben a 2007. március 13-i vámáru-nyilatkozat megsemmisítését kérte azaz az indokkal, hogy az abban feltüntetett összesen 22 646,88 BGN behozatali vám összegének számítása téves.
- 21 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy DP grup e bíróság előtt arra hivatkozott, hogy a szóban forgó vámáru-nyilatkozat olyan közigazgatási aktusnak minősül, amely jogorvoslattal megtámadható. E társaság ugyanis – jóllehet elismeri, hogy nem a helyes vámtarifaszámot tüntette fel – úgy vélte, hogy mivel azt a vámhatóság a vámhivatalnoknak e nyilatkozat elfogadásakor történő aláírásával elfogadta, az említett vámtarifaszámot az említett hatóság „megerősítette”. A vámáru-nyilatkozat tehát a vámhatóság kifejezett akaratnyilvánításának minősül, és jogokat és kötelezettségeket keletkeztet a nyilatkozattevő számára, ami azt megtámadható aktussá teszi.
- 22 Keresete alátámasztására a DP grup arra hivatkozott, hogy az alapügyben szóban forgó vámáru-nyilatkozatban feltüntetett helytelen vámtarifaszám annak semmisségét idézi elő. Azt is állította, hogy a jogellenes nyilatkozat alapján kiszámított vám nem felel meg a bolgár vámjogszabályok céljának, és ezért ezzel kárt okoztak neki.
- 23 Az Administrativen sad Sofia-grad 2008. július 21-én elfogadott végzésében megtámadható közigazgatási aktus hiányára hivatkozva megállapította e kereset elfogadhatatlanságát, mivel szerinte a nyilatkozattevő által kitöltött és a vámhatóság által elfogadott vámáru-nyilatkozat nem minősül bíróság előtt jogorvoslattal megtámadható aktusnak.
- 24 A DP grup fellebbezett e végzés ellen a Varhoven administrativen sad (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt, amely kimondta, hogy az alapügyben szóban forgó vámáru-nyilatkozat – még ha azt maga a nyilatkozattevő töltötte is ki – a jelen ítélet

21. pontjában kifejtett okokból olyan egyedi közigazgatási aktus, amely vitathatatlanul érinti a nyilatkozattevő érdekeit. A Varhoven administrativen sad – amelynek a jog értelmezésére és alkalmazására vonatkozó megállapításai a bolgár jog szerint az ügy későbbi vizsgálata során kötelezők – az ügyet az eljárás folytatása céljából visszatalta az Administrativen sad Sofia-grad ugyanazon tanácsa elé.

- 25 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az alpügy megoldása az uniós vámjog alkalmazandó rendelkezéseinek értelmezésétől függ, és hogy ezen ügy különösen a vámáru-nyilatkozatoknak a Vámkódex 62. cikkében meghatározott feltételeknek való megfelelését érintő ellenőrzés hatályával és tartalmával kapcsolatos kérdést veti fel, konkrétan pedig azt, hogy ezen ellenőrzés keretében a vámhatóságok kötelesek-e vizsgálni a nyilatkozattevő által feltüntetett vámtarifaszám helyességét.
- 26 Ezenkívül rámutat, hogy ha helytelenül tüntetik fel az áru vámtarifaszámát, anélkül hogy azt ezután a Vámkódex 65. cikkének rendelkezése szerint helyesbítenék, a vámhatóság pénzbírságot szabhat ki a társasággal szemben vámszabálysértés elkövetése miatt; ezenfelül a vámhatóság a nemzeti jog szerint előírt eljárásban lefoglalhatja az árut, és rendelkezhet arról. Az említett bíróság szerint az előtte folyamatban lévő eljárás célja nyilvánvalóan az említettekhez hasonló, a DP grupra nézve hátrányos jogkövetkezmények elkerülése.
- 27 E feltételek mellett az Administrativen sad Sofia-grad az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Az alapeljárás körülményeire figyelemmel úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 63. cikkét, hogy az arra kötelezi a vámhatóságot, hogy csak a vámáru-nyilatkozat e rendelet 62. cikkében foglalt követelményekkel való összhangjának vizsgálatát

végezze el, azáltal hogy csupán az iratoknak a rendelet 68. cikkében meghatározott terjedelmű vizsgálatát végzi el, és hogy kizárólag a bemutatott iratok alapján határozzon a vámáru-nyilatkozat elfogadásáról, ha kétség merült fel az áru vámtarifaszámának helyessége tekintetében, és e vámtarifaszám meghatározásához szakértői vélemény szükséges?

- 2) A vámhatóságnak a vámáru-nyilatkozat azonnali elfogadásáról hozott határozatát a [Vámkódex] 63. cikkének rendelkezése szerint az alapeljárás körülményeire figyelemmel az említett [kódex] 8. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikkének 5. pontja szerinti vámhatósági határozatnak kell-e tekinteni, mégpedig a megtett vámáru-nyilatkozat teljes tartalma vonatkozásában, ha a következő körülmények együttesen fennállnak:
- a) a vámáru-nyilatkozat elfogadására vonatkozó vámhatósági határozatot kizárólag a vámáru-nyilatkozattal együtt bemutatott iratok alapján hozták;
 - b) a vámáru-nyilatkozat elfogadása előtt szükséges vizsgálatok elvégzése során fennállt annak gyanúja, hogy az áru bejelentett vámtarifaszáma helytelen;
 - c) a vámáru-nyilatkozat elfogadása előtt szükséges vizsgálatok elvégzése során a bejelentett áru tartalmára vonatkozó, a vámtarifaszám helyes meghatározása szempontjából jelentőséggel bíró információk hiányosak voltak;

- d) a vámáru-nyilatkozat elfogadása előtt végzett vizsgálat során mintát vettek szakvélemény készítéséhez az áru helyes vámtarifaszámának meghatározása céljából?
- 3) Az alapeljárás körülményeire figyelemmel úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 63. cikkét, hogy:
- a) az megengedi, hogy a vámáru-nyilatkozat elfogadásának jogszerűségét az áru kiadása után bíróság előtt vitassák, vagy pedig úgy, hogy
- b) a vámáru-nyilatkozat elfogadása nem megtámadható, mivel azzal csak az áru vámhatóságnál történő bejelentését rögzítik és a behozatali vámtartozás keletkezésének időpontját határozzák meg, és az nem minősül a helyes tarifális besorolás és az e nyilatkozat alapján fizetendő vám összegének kérdésében hozott vámhatósági határozatnak?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- ²⁸ Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben foglalt eljárás keretében egyedül a jogvitában eljáró és a meghozandó bírósági döntésért felelősséggel tartozó nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélje egyrészt az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét ítéletének meghozatalához, másrészt a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját (lásd különösen a C-459/07. sz. Elshani-ügyben 2009. április 2-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-2759. o.] 40. pontját és a C-339/09. sz., Skoma-Lux ügyben 2010. december 16-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-13251. o.] 21. pontját).

- 29 Ezen eljárás keretében azonban a Bíróságnak a nemzeti bíróság részére hasznos választ kell adnia, amely lehetővé teszi az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntését. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket. Ezenfelül a Bíróság feladata az uniós jog minden olyan rendelkezésének értelmezése, amelyre a nemzeti bíróságoknak az eléjük terjesztett jogviták eldöntése érdekében szükségük van, még akkor is, ha e bíróságok az általuk előterjesztett kérdésekben nem jelölik meg kifejezetten ezeket a rendelkezéseket (lásd ebben az értelemben különösen a C-45/06. sz. Campina-ügyben 2007. március 8-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-2089. o.] 30. és 31. pontját, a C-329/06. és C-343/06. sz., Wiedemann és Funk egyesített ügyekben 2008. június 26-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-4635. o.] 45. pontját, valamint a C-243/09. sz. Fuß-ügyben 2010. október 14-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-9849. o.] 39. pontját).
- 30 E vonatkozásban egyrészt a kérdést előterjesztő bíróság határozatából következik, hogy az utóbbihoz benyújtott kereset az alapügyben szóban forgó vámáru-nyilatkozat megsemmisítésére, és nem magának az említett nyilatkozat elfogadásának a megsemmisítésére irányul. Másrészt az ügy irataiból következik, hogy a DP grup az említett nyilatkozat megsemmisítését az alapügyben szóban forgó áru kiadásának a vámhatóság által történő engedélyezését követően kérte.
- 31 E feltételek mellett az előterjesztett kérdésekkel a kérdést előterjesztő bíróság arra kíván választ kapni, hogy az uniós vámjogi rendelkezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy a nyilatkozattevő azt követően, hogy a vámhatóságok engedélyezték az áru kiadását, kérheti a bíróságtól az ezen árura vonatkozó vámáru-nyilatkozat érvénytelenítését.
- 32 Annak érdekében, hogy választ lehessen adni az így átfogalmazott kérdésekre, a vámáru-nyilatkozat jellegét és tárgyát kell megvizsgálni.

- 33 Ahogyan a Vámkódex 59. cikkének (1) bekezdéséből következik, az uniós vámjog ki-
mondja azon elvet, amely szerint a vámeljárás alá vonandó árukról vámáru-nyilatko-
zatot kell benyújtani.
- 34 A vámszabályozásnak az árukra történő alkalmazásához szükséges adatok meghatá-
rozását tehát nem a vámhatóságok megállapításai alapján, hanem a nyilatkozattevő
által szolgáltatott információk alapján végzik el.
- 35 A vámáru-nyilatkozat következésképpen – a Vámkódex 4. cikkének 17. pontjából kö-
vetkezően – a nyilatkozattevő azon óhajának előírt formában és módon tett jelzése,
hogy az árut adott vámeljárás alá kívánja helyezni. Ennélfogva e nyilatkozat – amely
jellegénél fogva egyoldalú aktus – nem minősül az említett kódex 4. cikkének 5. pont-
ja értelmében vett határozatnak.
- 36 Az írásban tett vámáru-nyilatkozatok vonatkozásában a Vámkódex 68. cikke lehető-
séget ad a vámhatóságok számára, hogy ellenőrizzék a nyilatkozattevő által szolgálta-
tott információkat.
- 37 A Vámkódex hatodik preambulumbekzdésében szereplő azon cél érdekében, hogy
a vámalakiságokat és -ellenőrzéseket a lehetőségekhez mérten korlátozni kell, e kó-
dex nem írja elő a vámhatóságok számára, hogy szisztematikusan ilyen ellenőrzéseket
végezzenek. Ezért az említett kódex 71. cikkének (2) bekezdése értelmében abban az
esetben, ha nem kerül sor a vámáru-nyilatkozat ellenőrzésére, azon vámeljárás sza-
bályait, amelyre az árut bejelentették, az e nyilatkozatban szereplő adatok alapján kell
alkalmazni.

- 38 A fentiekben leírt rendszer, amely nem rendelkezik arról, hogy a vámáru-nyilatkozatok szisztematikusan ellenőrzés tárgyát képeznék, feltételezi, hogy a nyilatkozattevő helyes és teljes körű információkat szolgáltat a vámhatóságok részére. A végrehajtási rendelet 199. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy a nyilatkozattevő vagy annak képviselője által aláírt vámáru-nyilatkozat vámhivatalnál történő benyújtásával az illető személy a hatályos rendelkezések értelmében felelősséget vállal a nyilatkozatban megadott adatok helyességére vonatkozásában.
- 39 E tekintetben hangsúlyozni kell – a főtanácsnok indítványának 29. pontjában kifejtettekkel összhangban és a DP grup által a kérdést előterjesztő bíróság előtt bemutatott állásponttal ellentétben –, hogy a nyilatkozattevő vagy annak képviselője által aláírt vámáru-nyilatkozat elfogadása során a Vámkódex 63. cikke szerint a vámhatóságoknak az e rendelkezésben és az említett kódex 62. cikkében szereplő feltételek betartásának ellenőrzésére kell szorítkozniuk. Következésképpen a vámáru-nyilatkozat elfogadása során e hatóságok nem határoznak a nyilatkozattevő által szolgáltatott információ helyességéről, amelyekért az utóbbi viseli a felelősséget. E kódex 68. cikkének szövegéből következik ugyanis, hogy a nyilatkozat elfogadása nem fosztja meg az említett hatóságokat annak lehetőségétől, hogy a későbbiekben és adott esetben akár az áruk kiadását követően is ellenőrizzék ezen információ helyességét.
- 40 A helyes információ szolgáltatásának a nyilatkozattevőre háruló kötelezettsége a helyes vámtarifaalszámnak az áru tarifális besorolása során történő meghatározására is kiterjed (lásd analógia útján a 378/87. sz., Top Hit Holzvertrieb kontra Bizottság ügyben 1989. május 23-án hozott ítélet [EBHT 1989., 1359. o.] 26. pontját), mivel kétség esetén az említett nyilatkozattevő – a Vámkódex 12. cikkének alkalmazásával – előzetesen kötelező érvényű tarifális felvilágosítást kérhet a vámhatóságoktól.
- 41 A fent említett kötelezettség velejárója a már elfogadott vámáru-nyilatkozat visszavonhatatlanságának elve, amely elv alóli kivételeket az e tárgyú uniós szabályozás szigorúan meghatározza.

- 42 Jóllehet tehát a Vámkódex nem szabályozza a nyilatkozattevő azon lehetőségét, hogy az általa kiállított vámáru-nyilatkozat érvénytelenítését elérje, e kódex 66. cikke (1) bekezdésének első albekezdése lehetővé teszi a nyilatkozattevő számára, hogy a vámhatóságoktól az általuk már elfogadott nyilatkozat érvénytelenítését kérje azzal a feltétellel, hogy bizonyítja, hogy az árut tévesen jelentette be a nyilatkozatban foglalt vámeljáráásra, vagy hogy különleges körülmények folytán az áru azon vámeljáráás alá vonása, amelyre bejelentették, már nem indokolt.
- 43 A Vámkódex 66. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy meghatározott esetek kivételével az áru kiadását követően a vámáru-nyilatkozatot nem lehet érvényteleníteni. Ezen eseteket a végrehajtási rendelet 251. cikke határozza meg.
- 44 Az említett 66. cikk szövegéből következik, hogy amennyiben a nyilatkozattevő saját kezdeményezésre kérelmezi a vámáru-nyilatkozat érvénytelenítését, e kérelmét a vámhatóságokhoz, és nem a bíróságokhoz kell benyújtania.
- 45 Értékelésük végén az említett hatóságoknak eképpen vagy indokolt határozattal – bírósági jogorvoslat lehetősége mellett – kell elutasítaniuk a nyilatkozattevő kérelmét, vagy el kell végezniük a kért érvénytelenítést (lásd analógia útján a C-468/03. sz. Overland Footwear ügyben 2005. október 20-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-8937. o.] 50. pontját).
- 46 Azon körülményt illetően, hogy a kérdést előterjesztő bíróság szerint a DP grup által előtte előterjesztett kereset célja annak elkerülése, hogy esetlegesen szankciókat alkalmazzanak e társasággal szemben az importált árunak az alapügyben szóban forgó vámáru-nyilatkozat kiállítása során történő téves tarifális besorolásához kapcsolódó jogsértés miatt, elegendő rámutatni, hogy a Vámkódex 66. cikkének (3) bekezdése értelmében a vámáru-nyilatkozat érvénytelenítése nem érinti a hatályban lévő megtorló rendelkezések alkalmazását.

- 47 Ezenfelül a kérdést előterjesztő bíróság részére a Varhoven administratíven sad által adott utasításokat illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság kimondta, miszerint az uniós joggal ellentétes, ha az a nemzeti bíróság, amelynek a fellebbezés alapján felsőbb szinten eljáró bíróság utasítására egy hozzá visszautalt ügyet kell újból elbírálnia, a nemzeti eljárásjog szerint kötve van a felsőbb szintű bíróság által tett érdemi megállapításokhoz, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a Bíróságtól kért és kapott értelmezésre figyelemmel e megállapítások nem felelnek meg az uniós jognak (a C-173/09. sz. Elchinov-ügyben 2010. október 5-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-8889. o.] 32. pontja).
- 48 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az uniós vámjogi rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy a nyilatkozattevő nem kérelmezheti bíróság előtt az általa kiállított vámáru-nyilatkozat érvénytelenítését, amennyiben az utóbbit a vámhatóságok korábban már elfogadták. Ezzel szemben a Vámkódex 66. cikkében előírt feltételek mellett e nyilatkozattevő az említett nyilatkozat érvénytelenítését még az áru kiadásának engedélyezését követően is kérheti e hatóságoktól. Az említett hatóságoknak értékelésüket követően vagy indokolt határozattal – bírósági jogorvoslat lehetősége mellett – el kell utasítaniuk a nyilatkozattevő kérelmét, vagy el kell végezniük a kért érvénytelenítést.

A költségekről

- 49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az uniós vámjogi rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy a nyilatkozattevő nem kérelmezheti bíróság előtt az általa kiállított vámáru-nyilatkozat érvénytelenítését, amennyiben az utóbbit a vámhatóságok korábban már elfogadták. Ezzel szemben a 2006. november 20-i 1791/2006/EK tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 66. cikkében előírt feltételek mellett e nyilatkozattevő az említett nyilatkozat érvénytelenítését még az áru kiadásának engedélyezését követően is kérheti e hatóságoktól. Az említett hatóságoknak értékelésüket követően vagy indokolt határozattal – bírósági jogorvoslat lehetősége mellett – el kell utasítaniuk a nyilatkozattevő kérelmét, vagy el kell végezniük a kért érvénytelenítést.

Aláírások